

Læs om dette dokument på side 3.

CONAN DOYLES OMTALE

Conan Doyle var kommet til Byen, den store psykiske Forsker, som i flere Aar havde givet sit Liv for Spiritismen. Alle interesserede gik i Spænding for at høre, hvad denne Mand nu havde at fortælle os, og derfor var det heller ikke noget Under, at alt var udsolgt til hans Foredrag, henholdsvis i Idrætshuset og Odd Fellow Palæet. Jeg havde den Glæde at komme paa nærmere Hold med denne berømte Mand, og det skete paa følgende Maade:

Professorinde Fru Haraldur Nielsson, Reykjavik, havde kort før Conan Doyles Besøg haft en Seance med mig her i København, og ved denne Lejlighed havde hendes Mand materialiseret sig saa tydeligt, at enhver Fejltagelse var udelukket; dette var Grunden til, at hun skrev til Conan Doyle, at han under sit Ophold her i København maatte se at faa arrangeret en Seance med mig. Der kom ogsaa Henvendelse til mig desangaaende, og med Glæde indvilligede jeg deri. Seancen blev sat til Fredag Aften.

Vi var ialt 20 Deltagere og kom til at sidde i to hesteskoformede Rækker foran Kabinettet. Conan Doyle paa første Række. Jeg sad uden for Kabinettet, ca. 80 cm fra Conan Doyle. Kort efter at Trancen havde indfundet sig, kom Mica, talte nogle faa Ord og vilde nu foran Kabinettet vise Teleplasmaudstraaling. Straks begyndte Teleplasmaen at strømme ud af min Mund og nedover mit Bryst, og Conan Doyle fik Lov til at beføle det med begge Hænder. Da det var sket, førte Mica mig ind i Kabinettet, og Materialisationen af hele Skikkelser begyndte; der viste sig vist syv eller otte Aander. Efter en Times Forløb sluttede Seancen, og Hr. B., der var Seancens Leder, bad C. D. om at blive tilbage i Værelset, indtil jeg var vaagnet af Trancen. Hr. B. fortæller, at C. D. gik ind i Kabinettet og der gav mig magnetiske Strygninger. Da jeg var kommet til Bevidsthed, stod han længe ved Siden af mig og sagde bl. a.: „De har min Sympati, Hr. Nielsen.“

Efter Seancen inviterede Husets Værtinde Gæsterne paa The, men Sir og Lady Doyle bad om Undskyldning; han skulde Dagen efter holde sit andet Foredrag og maatte derfor gaa til Ro saa tidligt som muligt. Ved Thebordet talte vi om Seancen, og der syntes blandt alle Deltagerne at være enstemmig Glæde over denne; „ganske vist skete der ikke saa meget som ved nogle andre Lejligheder,“ sagde Hr. B., „men Fænomenerne kan ikke altid være lige kraftige.“

To Dage efter denne Seance ringede Hr. B. mig op i Telefonen og fortalte, at han havde faaet Brev fra Conan Doyle, hvori denne forbød, at hans Navn blev nævnet i Forbindelsen med mit. Grunden var, at han ikke syntes om Seancen. „Var den da ikke god?“ spurgte jeg. „Udmærket,“ svarede han, „den var der saamænd ikke noget i Vejen med.“ Nogen Tid senere stod en Notits i det engelske Blad „Light“, skrevet af C. D., hvori han meddelte, at det Stof, han havde følt paa, syntes at være Musselin, Chiffon osv. Hr. B. svarede omgaaende i samme Blad, at han havde fundet Seancen absolut ægte. De øvrige Deltagere, mine Venner, var af samme Anskuelse.

Dagen efter Seancen, altsaa før C. D.s Brev til Hr. B. havde Forfatteren Chr. Engelstoft haft et Interview med mig til „Søndags Aftenbladet“, og jeg omtalte derunder min Seance med Conan Doyle. Da Hr. B. gav mig Meddelelse om Brevet fra C. D., skrev jeg straks til Chr. Engelstoft og bad ham *undlade* mine Udtalelser om Seancen med C. D., men dette blev ikke respekteret, og da Søndags Aftenbladet omkring 1. December udkom, stod der med store Typer: „Conan Doyles Seance med Einer Nielsen“. Nu fik jeg for Alvor at føle, hvem der stod *bag* C. D.s Brev til Hr. B. og Artiklen i „Light“; Hr. K. og ingen anden. Straks efter at „Aftenbladet“ var udkommet, stod der store Artikler i „Ekstrabladet“ om Conan Doyles „Afsløringer“ af mig som Medium. Heldigvis havde jeg Vidner, 11 Deltagere, som paa Æresord kunde udtale, at der absolut ingen Afsløringer havde fundet Sted.

Ekstrabladet havde en Telefonsamtale med C. D., der nu var kommet tilbage til sit Hjem i England, og paa Spørgsmaalet, om han havde afsløret mig, sagde han, at han betragtede denne Aften som spildte Timer. Jeg kan nu ikke forstaa, at en Mand som C. D. ikke med det samme afslører et Medium, som han mener er Bedrager, da han, efter hvad jeg har hørt, ofte har gjort det andre Steder; her havde han, som sagt, den allerbedste Lejlighed, da han jo sad med Teleplasmaen i begge Hænder. Hvis jeg havde været i hans Sted, saa havde jeg taget det fra Mediet, rejst mig op og meddelt Deltagerne, hvad jeg havde konstateret, og saa gaaet min Vej. Nu, først to Dage efter, meddeler han pr. Brev mine Venner om sine Iagttagelser. Jeg synes, det giver Indtryk af, at hans Slutninger skyldes Paavirkning af andre.

Det er pinligt for mig at skrive dette Kapitel om denne

Mand, hvis Arbejde for Spiritismen er saa mægtigt, at ingen kan løfte Arven efter ham, men det er min Pligt som Arbejder for Spiritismen og især, da denne Sag har været omtalt i Pressen.

Siderne 69+70+71
fra det spiritistiske medie Ejner Niensens erindringsbog:

Vejen mellem Himmel og Jord

udgivet af Chr. Bakkes Boghandel i 1932

Dette er et scan af det lille afsnit hvori Ejner Nielsen fortæller om den seance som den engelske forfatter Conan Doyle overværede, da Conan Doyle gæstede Danmark først i 1920'erne.

----- 0000000 -----